

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.380/2024/11.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. április hó 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt terhelt vádlott ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. október hó 16. napján kelt 15.B.197/2023/44. számú ítéletét megváltoztatja.

A szabadságvesztés büntetés tartamát 6 (hat) évre enyhíti.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapítja meg.

A vádlott helyesen 2021. szeptember hó 27. napjáig volt letartóztatásban, 2021. szeptember hó 28. napjától ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet hatálya alatt állt.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést mellőzi.

Az előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámítása esetén egy nap előzetes fogvatartásban töltött idő egy nap szabadságvesztésnek felel meg.

Az ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet beszámítása esetén 4 (négy) nap bűnügyi felügyeletben töltött idő egy napi szabadságvesztésnek felel meg.

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala által Bj.3400-I/871/2023. számon bevételezett, a nyomozati iratok közt elfekvő 2023. március 20. napján kelt összesített bűnjeljegyzék 9. és 12. sorszáma alatti megsemmisíteni rendelt műanyag doboz és műanyag tégely lefoglalását megszünteti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítéltábla tájékoztatja a kiadott bűnjelek átvételére jogosult vádlottat, hogy amennyiben a jogerős ítélet közlésétől számított 3 hónapon belül a kiadni rendelt dolgot nem veszi át, a dolog az állam tulajdonába kerül.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével terhelt vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176.§ (1) bekezdés 4. fordulat (3) bekezdés], ezért 7 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 200 napi tétel, 2.500 forint napi tétel összegű, összesen 500.000 forint pénzbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte. Úgy rendelkezett, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A vádlott által előzetes fogvatartásban és ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött időt beszámítani rendelte a kiszabott szabadságvesztésbe, a bűnügyi felügyeletet akként, hogy öt nap ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeletben töltött idő egy nap szabadságvesztésnek felel meg. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen a vádlott védője jelentett be fellebbezést enyhébb minősítés, a Btk. 178.§ (1) bekezdés (2) bekezdés b) pont szerint minősülő kábítószer birtoklása büntette megállapításáért, enyhébb büntetés kiszabásáért, a vagyoneklobzás mellőzéséért, a lefoglalt összegnek a vádlott felesége részére történő kiadásáért.

[3] A vagyoni érdekelt a vagyoneklobzás tárgyát képező összeg részére történő kiadása érdekében fellebbezett.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.852/2024/4. számú átiratában a védelmi perorvoslatot nem tartotta alaposnak.

[5] A fellebbezések elbírálására a Be. 598. § (1) bekezdés f) pontja és (2) bekezdés I. fordulata szerinti tanácsülés kitűzésére tett indítványt, bejelentette, hogy amennyiben a nyilvános ülés kitűzésre kerül, azon az ügyész nem vesz részt.

[6] Utalt arra, hogy a fellebbezés tartalmára figyelemmel az ítéletet a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése szerint teljeskörűen felül kell bírálni.

[7] Álláspontja szerint a törvényszék az eljárást a perrendi szabályok szerint folytatta le. Hatályon kívül helyezésre okot adó relatív vagy feltétlen hatályú eljárási szabálysértést nem vétett.

[8] A bizonyítási eljárást teljeskörűen lefolytatta, a szükség bizonyítékokat feltárta és számba vette, azokat helyesen mérlegelte.

[9] Nem tévedett akkor sem, amikor a megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

[10] Az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg, az mentes a Be. 592. §-ának az (1) és (2) bekezdéseiben írt hibáktól és hiányosságoktól, így a felülbírálat alapját képezi és a másodfokú eljárásban is irányadó a Be. 591. § (1) bekezdése értelmében.

[11] Az ügyész utalt arra, hogy a vádlott az eljárás során az első kihallgatásakor, amikor még csak a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettének megalapozott gyanúját közölték vele, a bűnösségét beismerte, azonban úgy nyilatkozott, hogy vallomást csak a későbbiekben kíván tenni. Elmondta viszont, hogy a lefoglalt 5.900.000,- forint a felesége tulajdona, amelyet a saját fizetéséből lakásvásárlási céllal spórolt össze az évek során. Későbbi nyilatkozataiban mindvégig tagadta, hogy a kábítószerrel kereskedett volna, ugyanakkor a nála fellelt szerek kapcsán azt adta elő, hogy akkoriban mind marihuánát, mind amfetamint fogyasztott és az ingatlanban a szemle során feltalált kábítószer saját célra szerezte be, az a saját fogyasztásának biztosítására szolgált.

[12] A törvényszék az ítélet indokolásában ismertette és elemezte a vádlott által az eljárás különböző szakaszaiban előadottakat. Meggyőzően indokolta meg, hogy a tényállást a vádlott tagadásával szemben miért az ítéleti indokolásban felsorolt egyéb bizonyítékokra alapítottan állapította meg. Kellően megindokolta, hogy a vádlott egyes állításai miért nem voltak elfogadhatóak, azt mely bizonyítékok miként cáfolták meggyőzően. Részletes indokát adta, hogy a korábbi 1. számú tanú vallomását annak ellenére, hogy azt a nyomozás során megváltoztatta, - bár utóbb erre kielégítő magyarázattal is szolgált, - miért fogadta el teljes egészében, miért nem kérdőjeleződött meg számára e tanú szavahihetősége, ahogyan azt is meggyőzően megindokolta, hogy tanú melyik vallomását fogadta el és miért, továbbá, hogy milyen érvek alapján nem voltak elfogadhatóak azok az indokok, amelyekre hivatkozva e tanú a nyomozás során először tett, a vádlottat terhelő és a kereskedelmi tevékenységére vonatkozó okfejtést is maradéktalanul alátámasztó vallomását jelentősen megváltoztatta.

[13] A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekménye jogi minősítése is törvényes.

[14] Helyesen hivatkozott a törvényszék arra, hogy a kábítószer mennyiségének megállapításakor - a vegyész szakvélemény alapulvételével - annak tiszta hatóanyag-tartalma a mérvadó. Ha a bűncselekményt többféle kábítószerre követték el, a különböző alapegységek alapján kiszámított mennyiségeket, arányosan átszámítva összegezni kell, és így kell kiszámítani, hogy együttesen meghaladják-e a csekély mennyiség felső határát, illetve a jelentős mennyiség alsó határát. A különböző elkövetési magatartások folyamatos megvalósítása természetes egység. Ugyancsak természetes egység, ha az elkövető egyidejűleg folyamatosan különböző kábítószerekre nézve követi el a cselekményét. A természetes egység szükségszerű, logikus következménye, hogy a részcselekményekhez kapcsolódó kábítószer-mennyiségeket - a tiszta hatóanyag-tartalom alapulvételével - összegezni kell, s a bűncselekmény minősítése szempontjából az össz mennyiség az irányadó.

[15] Utalt az ügyész arra, hogy a jogi indokolásban a törvényszék nyilvánvaló leírási hiba folytán tévesen azt rögzítette, hogy a terhelt vádlottól lefoglalt kábítószerek mért együttes tiszta hatóanyag tartalmát a vegyészszakértő szakvéleménye alapján határozta meg a bíróság, és ez a mérési bizonytalanságot is figyelembe véve 2,9002 és 3,048 gramm közé

tehető, amely meghaladja a csekély mennyiség alsó határát, annak 290,02%-a. Ilyen mérési eredményt, illetve megállapítást azonban a szakértői vélemények nem tartalmaznak és a tényállásban sem ez került rögzítésre. A két szakvélemény alapján ennek pontosítását kérte az indokolásban.

[16] A védői hivatkozások kapcsán az ügyész kifejtette, hogy a Kúria az 1/2007.BJE határozata rámutatott, a forgalomba hozatallal - miként a kereskedéssel is - szükségszerűen együtt járó átadás ezt megelőzően több résztevékenységből tevődhet össze. A kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések haszonszerzésre irányulnak, és magukban foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladókhoz vagy a fogyasztókhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett, önálló cselekmény. A kábítószernek kereskedés céljára történő megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá (BH2017.144.). A kereskedés rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adásvétel, amelynek keretei között nem csak az eladó és a vevő, hanem még a rendszeres közvetítők is - mint a kereskedelmi tevékenység közreműködői - tettesként vonhatók felelősségre.

[17] A fellelt kábítószer mennyiség, egyéb tárgyak és készpénz, valamint a felderített vevők alapján a kereskedésre kell következtetést vonni.

[18] Az ügyészi álláspont szerint a törvényszék a büntetés kiszabási körülményeket alapvetően helyesen tárta fel, további súlyosító körülmény, hogy a vádlott büntetett előéletű, amely súlyosító körülmény nyomatékát növeli, hogy korábban is hasonló egészséget veszélyeztető bűncselekmény miatt került sor a felelősségre vonására és az akkor vele szemben kiszabott hosszabb tartamú, 3 év 6 hónap végrehajtandó szabadságvesztés sem bírt számára kellő visszatartó erővel. Figyelemmel a kitöltés időpontjára (2017. február 5. napja) csak néhány hónapon múlt, hogy jelen cselekményt nem különös visszaesőként követte el. Azt, hogy a vádlott maga is fogyasztott kábítószerrel, helyesen értékelte az elsőfokú bíróság a súlyosító körülmények körében. E magatartása kimeríti a Btk. 178. § (6) bekezdésébe ütköző kábítószer birtoklása vétségét, amely a kábítószer-kereskedelem büntetével csak látszólagos alaki halmazatban áll a szubszidiaritás folytán. A vádlott által elkövetett cselekmény tárgyi súlyát növeli az a tény, hogy más, önállóan nem értékelhető bűncselekményt is elkövetett. Emellett a vádlott terhére indokolt figyelembe venni a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények köztudomású elszaporodottságát is. Ugyanakkor további enyhítő körülmény a vádlott igazolt, kezelést igénylő betegsége.

[19] A bűnösségi körülmények számbavétele után az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, hogy a vádlottal szemben mindenképpen végrehajtandó szabadságvesztést, mellékbüntetésül közügyektől eltiltást kell kiszabni, és enyhítő szakasz alkalmazása az esetben nem indokolt.

[20] A szabadságvesztés tartama a bűncselekmény tárgyi súlyára és az elkövető társadalomra veszélyességére figyelemmel eltúlzottnak semmiképpen nem tekinthető, az irányadó középérték 12 és fél év, a büntetés kiszabást meghatározó körülmények alapján enyhítésre nem látott lehetőséget. A közügyektől eltiltás tartamát, valamint a kiszabott pénzbüntetést is megfelelőnek találta.

[21] Az ítélet járulékos rendelkezéseit nagyobb részben helyesnek tartotta, utalt arra, hogy a törvényszék elmulasztotta rögzíteni, hogy a kényszerintézkedések hatálya alatt töltött idő beszámításánál egynapi előzetes fogvatartás egynapi szabadságvesztésnek felel meg. E rendelkezések jogszabályi alapját is indokoltnak tartotta megjelölni.

[22] Észrevételezte, hogy a vádlott helyesen 2021. szeptember 27. napjáig volt letartóztatásban, és 2021. szeptember 28. napjától 2023. április 19. napjáig állt ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet hatálya alatt.

[23] A vagyoneklobzást törvényesnek tartotta, ugyanakkor a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontjában írtakon kívül további törvényhelyre utalást is szükségesnek tartott. Jelen ügyben a vádlott a tényállásból megállapíthatóan 2020 júliusa és 2020 novembere közötti időszakban kétnaponta – így legkevesebb 76 alkalommal – értékesített alkalmanként 3 gramm amfetamint, grammonként 2.500, - forint áron az I. számú tanú részére, azaz a bűncselekmény elkövetése során igazolhatóan 570.000,- forintot minimum szerzett, amely összeg erejéig a Btk. törvényszék által felhívott szakasza alapján indokolt a vagyoneklobzás elrendelése.

[24] Ezen túl szükségesnek tartotta a hivatkozást a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontjára is, miszerint az ellenkező bizonyításáig vagyoneklobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyoneklobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés elkövetésének ideje alatt szerzett.

[25] Ugyanezen szakasz (3) bekezdése akként rendelkezik, hogy nem rendelhető el vagyoneklobzás az (1) bekezdés esetében, ha az elkövető bizonyítja, hogy a vagyon nem bűncselekményből származik.

[26] Jelen ügyben sem a vádlottnak, sem az eljárásban vagyoni érdekeltként részt vevő feleségének nem sikerült bizonyítania azt, hogy a lefoglalt összeg nem bűncselekményből származik, hanem azt a vagyoni érdekelt spórolta össze a fizetéséből.

[27] Az ennek kapcsán előadott, az ítélet [40]-[43] bekezdéseiben előadott okfejtés helyes. A lefoglalt teljes összeg vonatkozásában kellett elrendelni a vagyoneklobzást a fenti törvényhelyre is utalva.

[28] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának [40]-[43] bekezdéseiben kifejtett helytálló okfejtést kiegészítendőnek tartotta az ügyész azzal, tovább erősítve az azon alapuló döntés megalapozott voltát, miszerint nem hagyható figyelmen kívül a pénzt tartalmazó faláda feltalálási helye. Az abban a helyiségben volt elhelyezve, ahol a vádlott az értékesítés céljából felhalmozott kábítószereseket, valamint a kereskedelmi tevékenység során használt, a kábítószer adagolásához szükséges eszközöket is elrejtette. Az sem hagyható értékelés nélkül, hogy a vagyoni érdekelt akként nyilatkozott a 2024. október 16. napján megtartott tárgyaláson, hogy a dobozban a pénz mellett ékszerek, kisebb emlékek voltak, de kizárólag az ő dolgai, a férjének abban vagyontárgya nem volt. Ezzel szemben a dobozban volt fellelhető a

szemle során a vádlott Pierre Cardin típusú karórája, ami lefoglalásra is került, majd 2021. december 29. napján a nyomozó hatóság a lefoglalást megszüntette.

[29] Nem csupán az életszerűtlen, hogy a vagyoni érdekelt kolléganője úgy ad ki egy lakást, hogy a bérleti díjat nem kéri el, hanem azt mondja, hogy azt külön gyűjtsék, hogy majd egyben tudják odaadni a vételár részeként, hanem az is, ami a becsatolt előszerződésből és a Nyilatkozat megnevezési okiratból is megállapítható, hogy ezen összeg átadása után a 25.000.000 forintos vételár további részét havi 120.000,- forintonként, részletfizetéssel kellett volna kiegyenlíteni.

[30] Az ügyészi álláspont szerint helyesen ismerte fel a törvényszék, hogy a biológiai mintaként rögzített 1. számú bűnjel, valamint a 2021. január 27. napján megtartott szemle keretében a DNS vizsgálat céljából és egyéb vizsgálat érdekében rögzített, anyagmaradványok és nyomtörödékek (6-8. és 10-11. sorszám alatti bűnjelek) lefoglalására nem került sor, azokról a nyomozás későbbi szakaszában sem rendelkezett így az eljáró nyomozó hatóság.

[31] A lefoglalás és a büntetőeljárás során lefoglalt dolgok kezelésének, nyilvántartásának, előzetes értékesítésének és megsemmisítésének szabályairól, valamint az elkobzás végrehajtásáról szóló 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 1. § (1) bekezdés a) pontja pedig különbséget tesz a lefoglalt és a le nem foglalt bűnjelek között.

[32] Azt is helyesen állapította meg, hogy e le nem foglalt bűnjelek lefoglalásának megszüntetésére az erre irányuló ügyészi indítvány ellenére értelemszerűen nem kerülhet sor. A Rendelet 50. § (1a) bekezdése akként rendelkezik, hogy ha a le nem foglalt bűnjel a bizonyításra alkalmatlan, a hatóság annak megsemmisítéséről - határozat hozatala nélkül is - dönthet.

[33] Mivel a fent felsorolt le nem foglalt bűnjelek esetében fennáll az a jogszabályi előfeltétel, miszerint a bizonyításra alkalmatlanok, ezért nem indokolt a további tárgyleletben történő kezelésük, hanem helyett a megsemmisítésük elrendelése volt indokolt.

[34] Nem tartozik azonban ebbe a körbe a 9. sorszám alatti piros műanyag doboz és a 12. sorszám alatti fehér színű műanyag tégely. E bűnjelek ugyanis a szemle során lefoglalásra kerültek, így, bár a törvényszék helyesen döntött a Be. 320. § (2) bekezdése alapján történő megsemmisítésükről, ehhez azonban szükséges az is, hogy a lefoglalásukat a bíróság a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján szüntesse meg.

[35] Indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét a fentebb írtaknak megfelelően változtassa meg, egyebekben annak helyes indokainál fogva hagyja helyben.

[36] A vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában a vádlott cselekményének minősítését a Btk. 178.§ (1) bekezdésébe ütköző a (2) bekezdés b) pont szerint minősülő kábítószer birtoklása büntetében kérte, ennek megfelelően indítványozta a kiszabott szabadságvesztés lényeges enyhítését is.

[37] Utalt arra, hogy a pénzbüntetés kiszabásának törvényei feltételei már nem állanak fenn, mert a vádlott munkahelye megszűnt, jelenleg jövedelme és vagyona sincs.

[38] Hivatkozott arra is, hogy az eljárásban bebizonyosodott, hogy a vádlott feleségéé, a lefoglalt és vagyonek Kobzása alá eső összeg, ezért a vagyonek Kobzása mellőzését és a pénzösszeg vagyoni érdekelt részére történő kiadását kérte.

[39] Utalt arra, hogy a törvényszék által megállapított tényállás nem megalapozott, mert a rendelkezésre álló bizonyítékokat helytelenül mérlegelte a bíróság. A vádlott következetes és kategorikus tagadására tekintettel ugyan részletes bizonyítás folyt, ugyanakkor a két hivatkozott tanú vallomása alapján nem volt megállapítható a kereskedelem.

[40] Az eredetileg 1. számúként jelzett tanú már a nyomozás során is ellentmondásokba keveredett. Kezdetben egy viszonylag kisebb mennyiségű vásárlásról tett említést, majd nem sokkal később, egy újabb kihallgatás alkalmával pontosított. A bírósági szakban a tanú egy harmadik verzióval állt elő és már azt mondta, hogy nem tudja pontosan felidézni, kétnaponta vásárolt-e, de fenntartja a nyomozás során tett vallomását. A tanú a mennyiségek vonatkozásában is több különböző történetet adott elő, először egy mérsékeltebb mennyiségről és ritkább átadásokról beszélt, majd a folytatólagos kihallgatás során módosította vallomását és arra jutott, hogy mégis gyakrabban vásárolt, mint ahogyan először emlékezett. Az elsőfokú bíróság végül a súlyosabb verziót fogadta el anélkül, hogy feltárára kerültek volna az ellentmondás okai, a vallomás nem volt elfogadható.

[41] A kábítószer-kereskedelem büntette kizárólag az elsőfokú bíróság által hivatkozott két tanú vallomására alapozva nem állapítható meg bírói bizonyossággal.

[42] A büntetés kiszabása körében irányadó körülmények között enyhítő körülményként indítványozta megjelölni a vádlott megbetegedését, nagyobb súllyal kérte figyelembe venni az időmúlást, hogy a vádlott hosszabb időn keresztül állt kényszerintézkedés hatálya alatt.

[43] Az ügyészi indítványban írt kábítószeres bűncselekmények elszaporodottsága körében idézte a Legfőbb Ügyészség által összeállított statisztikai gyűjtemény adatait, mely alapján megállapíthatónak tartotta, hogy a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények száma az elmúlt években lassú, de tartós csökkenő pályára állt. Alapvetően az olvasható ki a statisztikai adatokból, hogy az összes elkövetett bűncselekmény közül igen kis szeletet tesznek ki az egészséget veszélyeztető és kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények.

[44] Idézte a Legfelsőbb Bíróság 56. BK véleményét, mely szerint a bünteteskiszabás során értékelhető a bűncselekmények elszaporodottsága súlyosító körülmény akkor, ha a köztudomás szerint az ügyben elbírált vagy az ahhoz hasonló bűncselekmények száma (az elkövetéskor) a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutat, vagy ha a számuk az adott területen lényegesen magasabb volt az átlagosnál, ez pedig jelen ügy vonatkozásában nem állapítható meg.

[45] Úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben – figyelemmel a 2.Bf. tanács büntetéskiszabási gyakorlatára is a kábítószer-kereskedelemmel kapcsolatos ügyekben – lényegesen enyhébb szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt.

[46] Hangsúlyozta, hogy az enyhítő körülmények nyomatékát nem megfelelően határozta meg a törvényszék a szabadságvesztés büntetés mértékének meghatározásakor.

[47] Az ítéltábla tudomására hozta, hogy a vádlott munkahelye megszűnt, jövedelemmel, vagyonnal nem rendelkezik, ezért a pénzbüntetés kiszabásának feltételei nem állapíthatóak meg esetében.

[48] A vagyoneklobzás mellőzése körében arra utalt, hogy a bizonyítás során megállapítható volt, hogy a lefoglalt 5.900.000 forint a vádlott felesége tulajdonát képezi, ő takarította meg az összeget. Álláspontja szerint csupán arra lehet következtetést vonni, hogy 588.000 forinthez jutott a vádlott az értékesített anyagok áraként, kizárólag ezen összegre rendelhető el vagyoneklobzás akkor is, ha a törvényszék által megállapított tényállás alapján hoz döntést az ítéltábla. Nem bizonyosodott be, hogy a további összeg is a kábítószer-kereskedelem kapcsán keletkezett.

[49] Az ítéltábla az ügyet tanácsülésre tűzte, a vádlott védője nyilvános ülés kitűzését kérte.

[50] A Be. 599.§ (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen a vádlott védője perbeszédében az írásban benyújtott fellebbezés indokolásban írtakat ismételte meg.

[51] A vádlott felszólalásában személyi körülményeire nyilatkozott, előadta, hogy munkahelye megszűnt, jövedelemmel nem rendelkezik. Bérleti díj fizetési kötelezettsége továbbra is fennáll, annak havi összege 176.000 forintra növekedett. Orvosi igazolásokat csatolt annak igazolására, hogy egészségi állapota rosszabbodott, agyburok jóindulata daganatát diagnosztizáltak nála, ezentúl halmozott fejfájás szindrómát állapítottak meg. Agyi aneurizma műtétjét nem javasolták részére. Napi rendszerességgel fájdalomcsillapítókat szed fájdalmai enyhítésére.

[52] A vagyoni érdekelt a lefoglalt pénzösszeg részére történő kiadását kérte, mert azt éveken keresztül ő tette félre lakásvásárlás céljából.

[53] Az utolsó szó jogán a vádlott a büntetés enyhítését kérte.

[54] A vagyoni érdekelt jogorvoslati nyilatkozata nem vezetett eredményre, a védelmi perorvoslat az enyhítés érdekében eredményes.

[55] Az ítéltábla megállapította, hogy a bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel a felülbírálat terjedelme a Be.590.§ (1) (2) bekezdései értelmében teljes. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt

teljes terjedelmében felülbírálta. Az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki, milyen okból fellebbezett. A Be. 590. § (7) bekezdés alapján a másodfokú bíróság hivatalból dönt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben.

[56] Ennek során megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartotta. A bizonyítást teljes terjedelemben lefolytatta, valamennyi olyan bizonyítékot értékelési körébe vont, amelyek a tényállás megállapítása szempontjából relevánsak voltak, ezek alapján megalapozottan állapította meg a történeti tényállást, mely mentes a Be.592.§ (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, ezért a Be.591.§ (1) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban irányadónak tekintendő.

[57] Az ítéltábla nem észlelte azon megalapozatlansági hibákat, amelyekre a vádlott védője felhívta a figyelmet. Iratellenes megállapítást nem tett a törvényszék, téves logikai következtetést sem vont. Szemben a védői érveléssel kellő indokát adta, hogy a vádlott nyilatkozatait – a birtokláson túl – miért nem fogadta el, és miért a tanú által a nyomozati szakban nagyobb mennyiségre tett és a bíróságon is megerősített, valamint tanú nyomozati vallomására alapította a tényállást. A vádlott vád tárgyát tagadó nyilatkozatát nemcsak az elfogadott tanúvallomások, hanem a vádlott lakásán feltalált mennyiségből és tárgyakból levonható okszerű következtetések is cáfolták.

[58] Az ítélet személyi részét a [3] bekezdésben módosítani kell azzal, hogy a vádlott munkahelye megszűnt, jövedelemmel nem rendelkezik, lakásának bérleti díja havi 176.000 forintra emelkedett. Agyburok jóindulata daganatát diagnosztizáltak nála, ezentúl halmozott fejfájás szindrómát állapítottak meg. Agyi aneurizmájának műtétjét nem javasolták számára. Többféle fájdalomcsillapítót szed fájdalmai enyhítésére. (A nyilvános ülésen elhangzott adatok, becsatolt orvosi dokumentumok tartalma szerint)

[59] A törvényszék által az ítélet [3] bekezdésében írt szabadságvesztés büntetést a vádlott 2017. február hó 5. napján töltötte ki. (erkölcsi bizonyítvány adatai alapján)

[60] Az ítélet [5] bekezdésében a történeti tényállásban az I. számú tanú helyett a tanú nevét rögzíti. (a tanú neve az eljárásban ismertté vált)

[61] Az így pontosított tényállás már minden szempontból megalapozott, így a Be. 591. § (1) bekezdése alapján irányadó volt a másodfokú eljárásban.

[62] A védő érvelése más tényállás megállapítására nem vezethetett eredményre, mert megalapozottan megállapított tények mellett a bizonyítékok felülmérlegelésére a másodfokú eljárásban nincs törvényi lehetőség.

[63] A bizonyítékokat a törvényszék irathűen sorolta fel. A részletezett bizonyítékokat a törvényszék egymással a logika szabályai szerint összevetette, helytállóan

mérlegelte, melynek meggyőző indokát adta, indokolási kötelezettségét hiánytalanul teljesítette.

[64] Nem osztotta az ítéltábla a védő álláspontját abban a körben, hogy a törvényszék helytelen logikai következtetést vont volna le a bizonyítékok mérlegelése során. A bizonyítékok felsorolása során az ítélet [22] bekezdésében utal a fegyverszakértői véleményre is, melyet az ítéltábla mellőz, mert a megtalált tárgyak lőfegyvernek és lőszernek nem minősültek, azok a vádban nem szerepelnek.

[65] Az ítélet [24] bekezdés utolsó előtti mondatában a törvényszék irathűen utal arra, hogy a lépcső alatti helyiségben találták meg egy hátizsákban a 2 mérleget és a fóliázót a 90 db tasakkal együtt. Ez a helyiség egy zug volt, ahol e tárgyak el voltak különítve, mely cáfolja azt a vádlotti védekezést, hogy azok konyhai, háztartási használatban voltak.

[66] A vádlott bűnösségének megállapítására vont következtetés okszerű, a cselekmény minősítése is törvényes.

[67] A kábítószer-kereskedelem büntette Btk. 176.§ (1) bekezdés 4. fordulata tényállását a vádlott megvalósította a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó mennyiségre, ezért e törvényhely (3) bekezdésére utalás is helytálló, az indokolással az ítéltábla nagyobb részben egyetértett.

[68] Az indokolás [39] bekezdésében – osztva a fellebbviteli főügyészség álláspontját - az együttes tiszta hatóanyagtartalom körében a 2,9002 és 3,048 gramm közötti értékre hivatkozást mellőzni szükséges, mert az nem felel meg a szakvélemények megállapításainak.

[69] Helyette az alábbiakat szükséges rögzíteni a fellebbviteli főügyészség indítványában pontosan hivatkozottak szerint:

[70] A törvényszék által a bizonyítékok körében figyelembe vett első igazságügyi vegyészszakértői vélemény (29200-80/3085-1/2021. szak., 2021. május 10) a vizsgálat tárgyát képező két bűnjel vonatkozásában azt a megállapítást tette, hogy az 1. jelű por amfetamint, míg a 2. jelű növényi anyag kannabiszra jellemző kannabinoid vegyületeket, köztük delta-9-THC-t tartalmaz. A mért amfetamin bázis 6,75 gramm volt, míg a totál-THC tartalom 81,3 gramm. A szakértő megállapította, hogy a lefoglalt bűnjelekből mért kábítószeres együttes mennyisége meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak mintegy 1,4-szerese, (135,3 százalék), de nem éri el a különösen jelentős mennyiség alsó határát.

[71] A második vegyészszakértői vélemény (29200-80/30851/2021. szak., 2021. május 12.) 10 lefoglalt bűnjel vizsgálatának eredményeként azt tartalmazta, hogy a vizsgált növényi anyagok, valamint hamu és növényi anyag keveréke kannabiszra jellemző kannabinoid vegyületeket, köztük delta-9-THC-t tartalmaz, a porokból és a folyadékból pedig amfetamin volt azonosítható. A mért mennyiség az amfetamin bázisból 4,58 gramm, míg totál THC tartalom 130,5 gramm, míg a becsült mennyiség az amfetamin bázisból 0,01- 0,81

gramm, a totál-THC esetében 0,08- 8,28 gramm. A kábítószeresek együttes mennyisége meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát annak mintegy 1,5 -1,7-szerese (154,72 -169,55 százaléka) de nem éri el a különösen jelentős mennyiség alsó határát.

[72] A két szakvéleményben rögzített mennyiségek összegzésre kerültek, ezért helyes a tényállásban írt azon megállapítás, hogy a vádlott az ingatlanban továbbértékesítési céllal összesen 1,921 kg – 211,88 gramm totál-THC-t tartalmazó - kannabiszt, valamint 45,52 gramm – ebből 11,34 gramm tiszta hatóanyagot tartalmazó – amfetamint tartott. A bűnjelekből mért, illetve becsült kábítószeresek együttes hatóanyagtartalma közel háromszorosan haladja meg a jelentős mennyiség alsó határát, annak 290,02%-a (154,72%+135,3%). Itt szükséges utalni arra is, hogy a törvényszék a vádlottra legkedvezőbb, legalacsonyabb értékek figyelembevételével számolt.

[73] A Legfelsőbb Bíróság 1/2007. Jogegységi Határozatában írtak szerint a kereskedés a piac oly módon történő működtetése, hogy a haszonszerzési törekvés tetten érhető. Rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott adás-vétel, melynek keretében nemcsak az eladó és a vevő, hanem a közreműködők is tettesként vonhatók felelősségre.

[74] A kábítószer-kereskedés céljából történt megszerzés, készletezés is megvalósítja a kábítószer-kereskedelem büntetvény befejezett alakzatát. A kereskedelmi célú megszerzés még akkor is a kereskedelem körébe tartozik, ha többlet magatartás nem tartozik hozzá.

[75] Az irányadó és következetes bírói gyakorlat szerint, amennyiben a terhelt nagy tételben vásárol továbbértékesítés céljára kábítószer, kábítószer csomagolására, hígítására, adagolására szolgáló eszközökkel rendelkezik, cselekménye kereskedelemnek minősül (BH2015. 324.)

[76] A törvényszék helyesen fejtette ki, hogy a kereskedelemre miért tudott következtetést vonni, jelen ügyben vevő is számot adott a kereskedelmi tevékenységről.

[77] Osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját az ítéltábla az egyéb lefoglalt bűnjelekből levonható következtetéseket illetően is. A vádlottnál végzett kutatás eredményeként többfajta, a jelentős mennyiség alsó határát közel háromszorosan meghaladó mennyiségű kábítószer került elő, porciózás is volt, nagy mennyiségű simítózáras tasak, valamint a kiporciózáshoz és csomagoláshoz szükséges mérleg és fóliázó gép került elő nagyobb készpénzösszeggel együtt. Fentebb utalt az ítéltábla arra is, hogy e tárgyak a kutatás során a lépcső alatti zugból egy táskából kerültek elő, azok nem háztartási használatban voltak.

[78] A vádlott igazolható jövedelmére is figyelemmel az abból biztosítható összegen túlmutató kábítószer és készpénzt tárolt a lakásán.

[79] A fentiekből következően nem osztotta az ítéltábla a védő azon jogi okfejtését, hogy a vádlott csupán a Btk. 178.§ (1) bekezdésében írt és a (2) bekezdés b) pontjába ütköző

jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer birtoklása büntettéért lenne felelősségre vonható. A helyesen megállapított tényállás alapján e minősítés nem volt megállapítható.

[80] A büntetés kiszabás körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság többnyire helyesen sorolta fel. Szemben a védői érveléssel súlyosít a cselekmény elszaporodottsága, ekörben a védő által becsatolt táblázat adatai alapján is a jelentős növekedés volt megállapítható a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények körében. Emellett az összes bűncselekmény száma jelentősen csökkent, különösen Budapest területén.

[81] A súlyosító körülmények között helyesen az értékelendő a vádlott terhére súlyosító körülményként a szervezetében kábítószerrel találtak helyett, hogy a Btk. 178.§ (6) bekezdésébe ütköző kábítószer birtoklása vétségét is megvalósította a fogyasztással, az azonban a kábítószer-kereskedelem büntettébe beolvad, külön jogilag nem értékelhető, ugyanakkor súlyosító körülményként figyelembe kell venni. Súlyosító körülmény nagy nyomatékka, hogy a vádlott büntetett előéletű, hogy korábban is hasonló cselekmény miatt volt felelősségre vonva. Helyesen az súlyosít, hogy többféle kábítószerre követte el cselekményét ahelyett, hogy a nagyobb mennyiség az amfetamin tekintetében állapítható meg.

[82] További enyhítő körülmény a vádlott agyi aneurizma, agyburok jóindulatú daganata megbetegedése, halmozott fejfájás szindrómája. Nem enyhít ugyanakkor a részbeni ténybeli beismerés, mert a vádlott a kereskedést tagadta, csak a fogyasztást ismerte el.

[83] A további büntetés kiszabást befolyásoló körülmények megjelölése helyesen történt meg.

[84] Az ítéltábla megítélése szerint a törvényszék által kiszabott szabadságvesztés büntetés a cselekmény tárgyi súlya és a bűnösségi körülmények alapján eltúlzottan súlyos, annak további egy évvel történő enyhítése indokolt. Bár valóban nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlott korábban kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény miatt kábítószer-függőként már végrehajtandó szabadságvesztésre volt ítéelve, ugyanakkor megromlott egészségi állapota okán lehetőséget látott az ítéltábla enyhébb büntetés kiszabására. A közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartama ugyanakkor arányos.

[85] A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározása törvényes volt, ugyanakkor a vádlott egészségi állapota figyelembevételével az ítéltábla esetében a Btk. 35.§ (2) bekezdése alapján eggyel enyhébb, börtön végrehajtási fokozatot alkalmazott.

[86] Törvényes a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjának meghatározása is.

[87] A beszámítással kapcsolatos rendelkezésen módosítani kellett, mert az eggyel enyhébb végrehajtási fokozatra figyelemmel 4 nap ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet felel meg egy napi szabadságvesztésnek. A törvényszék elmulasztotta rögzíteni, hogy a kényszerintézkedések hatálya alatt töltött idő beszámításánál egynapi előzetes fogvatartás egynapi szabadságvesztésnek felel meg, ezt az ítéltábla pótolta.

[88] A beszámítással kapcsolatos rendelkezések jogszabályi alapját is elmulasztotta megjelölni, a letartóztatás beszámítása a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdésén, míg az ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyeleté ugyanezen törvényhely (3) bekezdés a) pontján nyugszik.

[89] A vádlott helyesen 2021. szeptember 27. napjáig volt letartóztatásban, és 2021. szeptember 28. napjától 2023. április 19. napjáig állt ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet hatálya alatt, az iratok tartalmának megfelelően a rendelkező részben a dátumot javítani kellett.

[90] A Btk.50.§ (2) bekezdése szerint, akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre kell ítélni. A vádlott a pénzbüntetés elsőfokú bíróság általi kiszabásakor még megfelelő jövedelemmel rendelkezett, esetében a pénzbüntetés kiszabásának feltételei fennálltak, mely a másodfokú eljárásban már nem állapítható meg. A vádlott munkahelye megszűnt, jövedelemmel nem rendelkezik, vagyona nincs, ezért törvényi feltételek hiányában az ítéltábla a pénzbüntetés kiszabását mellőzte.

[91] A vagyoneklobzással kapcsolatos rendelkezése a törvényszéknek helytálló. Az ítélet [40]-[42] bekezdésében kifejtettek helyesek, miszerint nem volt elfogadható, hogy az összeget a vádlott felesége spórolta össze lakásvásárlásra. Helytálló az az ügyészi érvelés is, miszerint a pénztartó kazetta helye alapján is levonható következtetés az elsőbírói érvelés alátámasztására, az a megtalált kábítószer közelében volt. A kazettához mind a vádlottnak, mind feleségének volt kulcsa.

[92] A Btk.74/A. § (1) bekezdés alapján az ellenkező bizonyításáig vagyoneklobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyoneklobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető b) a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés elkövetésének ideje alatt szerzett.

[93] (2) Az ellenkező bizonyításáig vagyoneklobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyoneklobzást kell elrendelni arra a vagyonra is, amelyet a) a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés [176.§ (1)-(4) és (6) bekezdés, 177.§ (1) bekezdés b) pont, c) pont cb) alpont és (2)-(3) és (5) bekezdés], kábítószer termesztése, előállítás, az ország területére behozatala, kivitele, átszállítása [178.§ (1)-(5) bekezdés és 179.§], a kábítószer készítésének elősegítése [182.§ (1)-(4) bekezdés], a kábítószer-prekursor forgalomba hozatala, szállítása, azzal közvetítői tevékenység végzése [183.§ (1) bekezdés a) pont] elkövetője a büntetőeljárás megindítását megelőző öt évben szerzett, ha a vagyon, illetve az elkövető életvitele az igazolható jövedelmi viszonyaihoz, személyi körülményeihez képest különösen aránytalan.

[94] A (3) bekezdés szerint nem rendelhető el vagyoneklobzás az (1) és (2) bekezdés esetében, ha az elkövető bizonyítja, hogy a vagyon nem bűncselekmény elkövetéséből származik.

[95] A vádlotti ellenbizonyítás nem vezetett eredményre tekintetben, hogy a lefoglalt 5.900.000 forint pénzüsszeg ne esne a fenti törvényhely hatálya alá.

[96] Helyes az érvelés az ügyészség részéről, hogy e törvényhely alapján azon összeg is a kiterjesztett vagyonelkobzás hatálya alá esik, amely meghaladja azt az összeget, amelyhez a vádlott a kereskedés kapcsán jutott.

[97] A lefoglalt bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezés nagyobb részben helytálló. Elmulasztotta feltüntetni a jogi indokolás körében a törvényszék a lefoglalás és a büntetőeljárás során lefoglalt dolgok kezelésének, nyilvántartásának, előzetes értékesítésének és megsemmisítésének szabályairól, valamint az elkobzás végrehajtásáról szóló 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendeletet (a továbbiakban: Rendelet).

[98] A Rendelet 1. § (1) bekezdés a) pontja különbséget tesz a lefoglalt és a le nem foglalt bűnjelek között. Helytállóan utalt az ügyész arra, hogy a törvényszék helyesen rendelkezett azon bűnjelekről is, amelyek nem voltak lefoglalva. Értelemszerűen a le nem foglalt bűnjelek lefoglalásának megszüntetésére nem kerülhet sor. A Rendelet 50. § (1a) bekezdése akként rendelkezik, hogy ha a le nem foglalt bűnjel a bizonyításra alkalmatlan, a hatóság annak megsemmisítéséről dönthet. A le nem foglalt bűnjelek bizonyításra alkalmatlanok, ezért nem szükséges a további tárgyleletben történő kezelésük, a megsemmisítésük elrendelése indokolt volt. (1,6-8,10-11. alatti bűnjelek) A 9. sorszám alatti piros műanyag doboz és a 12. sorszám alatti fehér színű műanyag tégely lefoglalásra kerültek. A törvényszék helyesen döntött a Be. 320. § (2) bekezdése alapján megsemmisítésük tárgyában, ugyanakkor a lefoglalásukat elmulasztotta megszüntetni, melyet az ítéltábla pótol a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával.

[99] A bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezés helytálló, számszakilag is megfelel a költségjegyzék adatainak.

[100] A fent írtakra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.606.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[101] Tájékoztatta a Be. 321.§ (5a) bekezdése alapján az érintett vádlottat a részére kiadni rendelt bűnjel át nem vétele esetére irányadó 2024. március hó 1. napjától hatályos büntető eljárási rendelkezésekről.

Budapest, 2025. április hó 8. napján

dr. Magócsi István

dr. Fatalin Judit

dr. Kósa Zsuzsanna

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2024. október hó 16. napján kelt 15.B.197/2023/44. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.3802024/11. számú ítéletével eszközölt változtatással 2025. április hó 8. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. április hó 8. napján

dr. Magócsi István

a tanács elnöke